

K R Ú D Y G Y U L A

D U D O R Á S Z I

Realista volt-e Krúdy Gyula, vagy ő is azok közé a „ködlovagok“ közé tartozott, akiket olyan előszeretettel rajzol meg regényeiben, elbeszéléseiben, karcolataiban? A derű jellemzi-e vagy a kiábrándulás? Ezekről a kérdésekről vitáznak folyóirataink olyan hévvel, mintha Krúdy maga a legelevenebbül közöttünk járna és írna még. Krúdy mind a kettő volt és még sok minden egyéb is, mert egy egész hatalmas és bonyolult világot zárt magába és vetített ki műveibe. A legjózanabb realizmus és a legeszeveszettebb romantika, a vérmes egészség és a hervadt dekadencia találkozik benne. A Dudorászi Krúdy kiadatlan novelláit gyűjti össze s eddig ismeretlen remekművekkel ajándékozza meg a közönséget és a magyar irodalmi köztudatot. S még hozzá kedves, bűvös, szívet megejtő remekművekkel. Felvonulnak Dudorászi, Ludacska, Az ember, aki mustármag volt, Tiszavirág, Az agarak öregapja, A budai gavallér, csupa új és máris felejthetetlen Krúdy-figura. De a sokasodó Krúdyrajongók egyre újabb gyönyörűséggel olvassák majd az Aranygyapjú, a Próféta-utca, a Miért járják a rókatáncot, a Fogynak a kövéremberek és Az egészség és betegség történeteit is.

A burkoló rajza Csillag Vera munkája